

این جنگ دیگر تنها جنگ موشکی نیست!

از طرفی زبان قاصر است از جولاندهی فرزندان عزیز ملت، نیروهای مسلح مقتدر که با غرش‌های سهمگین خود خواب را از متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی گرفته‌اند. دلاورمردانی که همچو عقابی یک‌به‌یک پایگاه‌های آمریکا در کشورهای منطقه را شکار می‌کنند و موشک‌های پرتوان ایرانیان را مانند باران عذاب بر سر راه اشغالگران کودک‌کش و خون‌خوار صهیونی نازل می‌کنند. درود خدا بر آنان باد که همچو اسدالله، حق مظلومین را از ظالمان پس می‌گیرند و ذره‌ای تعرض به مام میهن را تحمل نمی‌کنند و گوش به فرمان امام شهیدشان، دشمنان خدا را تا نابودی و به خاک سیاه نشستنشان تعقیب می‌کنند.

در آخر، معاندین و مزدوران و سایر منافقین داخلی و خارجی بدانند! ملت شریف و غیور ایران هیچ‌گاه میدان را خالی نکرده است، همان‌طور که امامان شهید خامنه‌ای فرمودند: «همان‌گونه که سیدالشهدا با یزید بیعت نکرد، ملت بزرگ ایران با سردمداران فاسد آمریکا بیعت نخواهد کرد.»

به‌درستی که این مجاهدت‌های ملت بزرگ ایران و نیروهای پرتلاش مسلح، نتیجه‌ای دارد به پهنای اتحادی مقدس که ان شاءالله زمینه‌ساز ظهور منتقم اصلی، حضرت بقیه‌الله می‌شود.

ان شاءالله. ■

این روزها هر فرد از هر قشری، با هر مهارتی که دارد باید قدرت خود را به رخ دشمن بکشد. هر ایرانی باید با حفظ آرامش، تقویت انسجام ملی، پرهیز از شایعه پراکنی و اعتماد به رسانه‌های داخلی، بخشی از این مقاومت هوشمندانه باشد. از سوی دیگر، نقش مردم نیز فراتر از حضور نظامی است؛ هر شهروند ایرانی، با حضور در تجمعات و راهپیمایی‌ها و ابراز نفرت از رژیم صهیونیستی و آمریکای جنایتکار، در حکم سرباز ملی است که در جبهه مقاومت ایستاده است.

تجمعات پرشور دانشجویان در دانشگاه‌ها و موبک‌های دانشجویی، رشته‌های مزدوران خارجی را پنبه کرده است و اجازه نمی‌دهد که هیچ ناامنی و بی‌نظمی متوجه ایران و ایرانی شود؛ دانشجو به‌عنوان پیشتاز آگاهی و تفکر انتقادی و بیداری اجتماعی، نقشی تعیین‌کننده در این برهه دارد. او باید حقیقت جو و تحلیلگر بماند و با بهره‌گیری از دانش و خلاقیت خود از طریق تولید محتوا و ساخت کلیپ‌ها و تشکیل گروه‌های آگاهی بخش، مردم را از توطئه‌ها و دسیسه‌های دشمنان آگاه سازد. دانشجویان باید با فعالیت رسانه‌ای هوشمندانه، اجازه ندهند اخبار دروغ و شایعات دشمن ذهن مردم را مسموم کند. در این مسیر، انتشار مستندها و تحلیل‌های دقیق و بازخوانی سخنان ارزشمند رهبر عزیز و شهیدمان که با اقتدار، شجاعت و عزت در راه آرمان الهی گام نهادند و شهادتشان داغی بزرگ بر دل ملت گذاشت، می‌تواند چراغ راه نسل جوان باشد.

امروز زمان آن است که با وحدت ملی و همدلی و اتحاد، فارغ از جنسیت و قومیت و زبان، همه در کنار یکدیگر برای دفاع از میهن و ارزش‌ها بمانیم.

تاریخ معاصر ایران نشان داده است که هرگاه مردم و دانشجویان با حضور پرشور خود به عرصه میدان آمده‌اند، هیچ قدرت خارجی با پیشرفته‌ترین سلاح‌ها و فناوری‌ها نتوانسته است اراده ملی این ملت را در هم بشکند. این همان جهادی است که رهبر شهید و عزیزمان حکمش را داد و ما را به پیروزی بر دشمن و فتح قله بشارت فرموده است؛ به‌راستی هیچ ارتشی از دشمن، توان مقابله با آن را ندارد.

این لشکری که در خیابان‌ها دیده می‌شود، خستگی‌ناپذیرند و با شعار «جنگ جنگ تا پیروزی» برای پیروزی آمده‌اند. این‌ها هیچ گاه میدان را خالی نکرده‌اند و چه افتخارآفرین است حضور ملتی روزه‌دار که داغدار رهبر شهیدش

است و فریاد آزادی و هیهات منالذلة سر می‌دهد و بی‌صبرانه منتظر خون‌بهای ریخته‌شده امامش است. آری هر آزاده حسینی‌مسلمی ذلت را نمی‌پذیرد؛ چه در میدان جنگ باشد، مانند رزمندگان خدا و چه در میدان شهر باشد به مثل این ملت غیور که ۴۷ سال نشان دادند اگر همراه رهبرشان باشند، همچو بانگی وحشت‌آفرین ندای سقوط آپرذرتان پوشالی شیطان‌صفت را می‌سرایند.

ملت ایران که توانسته از بدخواهی دشمن و توطئه دشمن اینجور پیروز بیرون بیاید، این پیروزی را باید حفظ کند که آنهم با آمادگی است، با هوشیاری است، با اتحاد ملی است.

۱۴۰۴/۱۱/۲۸

خون دلی که لعل شد...

که باید در مدرسه درس بخوانند و برای آینده‌ای بهتر تلاش کنند؛ اما قربانی توطئه‌های شوم دشمنان شدند، قلبمان را به درد می‌آورد.

دانش‌آموزانی که کیف‌هایشان بوی نان و امید می‌داد، ناگهان در هجمه آتش صهیون، الفبای سرخ ایثار را هجی کردند.

ستاره‌های کوچک میناب بی‌آنکه هراسی به دل راه دهند، بال گشودند تا خون معصومشان بر خاک داغ جنوب بچکد و سندی بر مظلومیت و اقتدار این خاک باشد.

اگر در یک‌سو علمدار امت در آغوش خاک افتاد، در سوی دیگر نیز جوانه‌های انقلاب در میناب پرپر شدند تا دنیا بدانند که این نبرد، پیکار تمام عیار نور علیه ظلمت است. از خون پاک حضرت آقا تا پیکرهای مطهر دانش‌آموزان جنوب، یک خط سرخ کشیده شد؛ خطی که از همان روز اول انتهای این نبرد را رقم می‌زند: فتح خون، شکست شمشیر و جاودانگی ملتی که پیر و جوانش، مشتاق ضیافت شهادتند.

دشمنان ما همواره در طول تاریخ، سعی کردند با ایجاد ناامنی و ترور، مردم را از مسیر اصلی منحرف کنند؛ اما هربار مردم مسلمان و غیرتمند ایران‌زمین، متحدتر از قبل شده‌اند. ■

سرکشید تا با خون خویش، امضای سرخی بر طومار ایستادگی یک ملت بزند. عباى او پرچم قیام شد و عمامه‌اش خلعتی که فرشتگان برای تیرک به آسمان بردند.

ایشان باوجود تمام فشارها و تحریم‌ها، با ایمان و توکل به خدا کشور را به پیش برد؛ آن‌گونه که اکنون به دستاوردهای بزرگی دست پیدا کرده‌ایم. ایشان نه فقط یک رهبر سیاسی، که یک معلم اخلاق و یک الگو برای همه بود. از دست دادن ایشان یک خلا بزرگ در کشور و در دل‌های مردم ایجاد کرده است؛ اما ما ملت ایران، به مدد مولایمان مهدی قائم(عج) و با نگاه و دعای او ایستاده‌ایم و خواهیم ایستاد، ان‌شاءالله.

سطر دیگر این حماسه در جغرافیای عطش و آفتاب، با خطی معصومانه نوشته شد: آنگاه که موشک‌های کین رژیم غاصب حریم مقدس میناب را شکافتند، دفترچه‌های مشق بودند که در میان شعله‌ها ورق خوردند. در همان روز اول، در آن نهم اسفند خونین، کلاس‌های درس سنگر شهادت شدند. تصور بچه‌هایی

درود بر رهبر شهید ایران زمین که به تاسی از مجاهدت بزرگ او در راه مبارزه با استکبار و ظلم ایستپنیان و سگ هارشان، اسرائیل، جان را ارزانی میهن می‌کنیم.

نخستین شعله که برافروخته شد، سنگر نبود که لرزید، تاریخ بود که ایستاد تا شاهد عروسی باشد که کلمات در وصفش حقیقتند.

شهید سید علی حسینی خامنه‌ای، مردی از تبار ایستادگی و مقاومت، کسی که چگواراها و گاندی‌ها در برابر این آبمبارز تاریخ سر خم می‌کنند. سید علی خامنه‌ای فرزند میهنی بود که پیش تر انسان‌هایی همچون کوروش در آن زیسته‌اند. بعدها، هزاران سال بعد از کوروش (نخستین کسی که شعار حقوق بشر را در جهان فریاد زد) فرزند دیگری از ایران‌زمین برخاست و پرچم حقوق بشر را نه به ادعا بلکه با صداقت تمام برافراشت.

رهبر فرزانه ما، نماد مقاومت و ایستادگی در برابر ظلم و ستم بود. او نه در پس جبهه‌ها بلکه در پیشانی واقعه، جام بلا را